

ledes, at størstedelen af de vestlige lande kunne acceptere den. I sin endelige udformning anmoder Generalforsamlingen medlemmerne af Den internationale Valutafond om at tage de nødvendige skridt med henblik på en hurtig ratifikation og igangsættelse af de særlige trækningsrettigheder, som har til formål at udbedre verdensøkonomiens funktionsevne, herunder bl. a. forsyning af yderligere ressourcer til udviklingslandene.

Resolutionen vedtoges i 2. udvalg med 55 stemmer for, ingen imod, og 16 som afstod (kommunistiske lande, samt bl. a. Frankrig, Belgien, Nederlandene, Malta og Sydafrika). Plenarforsamlingen vedtog resolutionen (res. 2461) med samme stemmemønster.

III. Skitse til rationalisering af arbejdsgangen i 2. udvalg.

På canadisk foranledning udarbejdede en række lande en foreløbig skitse med henblik på en rationalisering af arbejdsgangen i 2. udvalg under kommende Generalforsamlinger. Skitsen, som enstemmigt blev godkendt af udvalget, indeholdt bl. a. forslag om, at 2. udvalgs dagsorden bør indeholde følgende punkter:

- 1) FNs 2. udviklingstiår.
- 2) Rapport fra Det økonomiske og sociale Råd.
- 3) Rapport fra UNCTADs styrelsesråd.
- 4) Rapport fra UNIDO's styrelsesråd.
- 5) Rapport fra UNDP, FNs Kapitaludviklingsfond og UNITAR.
- 6) Rapporter fra andre organer oprettet af Generalforsamlingen.
- 7) Andre spørgsmål.

2. udvalg vedtog i forbindelse hermed enstemmigt at inkludere i sin beretning en opfordring til Generalforsamlingen om at tage 2. udvalgs anbefalinger til efterretning samt at anmode generalsekretæren om at tage hensyn til de fremførte forslag, når han udarbejder den del af Generalforsamlingens dagsorden, som vedrører økonomiske og finansielle spørgsmål; endvidere anmodes generalsekretæren om at underrette medlemsstaterne om de under 23. samling fremkomne forslag med henblik på at lette landenes konsultationer samt at opfordre ECOSOC til i sin beretning til Generalforsamlingen at fremkomme med sådanne anbefalinger,

som det måtte finde anledning til. Endelig skulle Generalforsamlingen bemærke sig, at 2. udvalg er af den opfattelse, at medlemslandene med sekretariatets bistand bør indlede indgående forhandlinger, inden 2. udvalg begynder sit arbejde i 1969 med henblik på at finde frem til den mest hensigtsmæssige planlægning af udvalgets arbejde.

Den 20. december 1968 vedtog Plenarforsamlingen enstemmigt de i 2. udvalgs beretning indeholdte beslutninger, samt godkendte enstemmigt udvalgets anbefalinger.

2. udvalgs beretning: A/7426.

FNs konference om handel og Udvikling (UNCTAD):

- a) Beretning fra konferencens 2. samling.
- b) Beretning fra Handels- og Udviklingsrådet.

(Dagsordenens punkt 34).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 15 møder i tiden 4. november til 9. december 1968.

Beretningen fra konferencens 2. samling i New Delhi blev forelagt Plenarforsamlingen af konferencens præsident, den indiske handelsminister Dinesh Singh. Denne redegjorde kort for de omhyggelige forberedelser til konferencen, herunder udviklingslandenes oplæg fra Algerie-mødet, men fandt, at der, trods bred enighed om målene for en international indsats, havde været så afvigende opfattelser af midlerne, der skulle tages i brug, at der kun blev gjort beskedne fremskridt under konferencen. Efter at have nævnt de områder, inden for hvilke der var opnået resultater, udtalte han tilfredshed med de igangværende bestræbelser på at udforme en international udviklingsstrategi inden for rammerne af FNs 2. udviklingstiår. Han advarede mod den stivhed, som gruppesystemet inden for UNCTAD havde medført, og sluttede med at understrege, at det afgørende dog var, at den fornødne vilje var til stede på politisk niveau, og at denne nød bred offentlig tilslutning.

I. Debatten.

I 2. udvalg behandlede rapporterne fra UNCTAD-samlingen og møderne i UNC-